

భారతీయ తెగల సామాజిక వ్యవస్థ

భారతీయ సమాజం - భారతీయ తెగల సామాజిక వ్యవస్థ

భారతీయ సమాజం దాని విభిన్న సామాజిక సంస్థ ద్వారా వర్గీకరించబడింది మరియు దేశం యొక్క సామాజిక నిర్మాణంలో తెగలు ముఖ్యమైన పాత్ర పోషిస్తాయి. భారతీయ తెగల సామాజిక సంస్థ ప్రత్యేకమైనది మరియు వివిధ ప్రాంతాలలో మారుతూ ఉంటుంది. 'ట్రైబ్' అనేది రాజా లేదా రాజు అని పిలువబడే నాయకుడిని కలిగి ఉన్న విలువలు కలిగిన వ్యక్తుల సమూహాన్ని సూచిస్తుంది. వారు చాలా కాలం పాటు భారతీయ సంస్కృతి యొక్క లక్షణాలను ప్రభావితం చేశారు. భారతదేశంలోని చాలా తెగలు విద్య మరియు ఆర్థిక విషయాలలో వెనుకబడి ఉన్నాయి. భారతీయ తెగల సామాజిక వ్యవస్థ గురించి ఇక్కడ పూర్తి వివరాలు అందించాము. భారతీయ తెగల సామాజిక వ్యవస్థ గురించి తెలుసుకోవడానికి ఈ కథనాన్ని పూర్తిగా చదవండి.

తెగలు మరియు తెగలు గుర్తింపు

భారతదేశంలో పెద్ద సంఖ్యలో గిరిజనులు నివసిస్తున్నారు. ఈ గిరిజనులనే ఆదివాసీలు లేదా షెడ్యూల్డ్ తెగలు అని కూడా పిలుస్తారు. ఈ తెగలు ప్రత్యేకమైన సాంస్కృతిక, భాషా మరియు సామాజిక గుర్తింపులను కలిగి ఉంటాయి, అవి వారిని ప్రధాన సమాజం నుండి వేరు చేస్తాయి. గిరిజన సంఘాలకు వారి స్వంత భాషలు, ఆచారాలు, ఆచారాలు మరియు సాంప్రదాయ పద్ధతులు ఉన్నాయి.

భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 46 ప్రకారం "బడుగు బలహీన వర్గాల ప్రజల విద్యా మరియు ఆర్థిక ప్రయోజనాలను ప్రత్యేక శ్రద్ధతో ప్రోత్సహిస్తుంది మరియు ముఖ్యంగా షెడ్యూల్డ్ కులాలు మరియు షెడ్యూల్డ్ తెగల వారిని సామాజిక అన్యాయం నుండి రక్షించాలి."

గిరిజన నాయకత్వం మరియు పాలన

సాధారణంగా, తెగలు గిరిజన పెద్దలు నేతృత్వంలో వారి సంప్రదాయ పద్ధతులను పాటిస్తుంటారు. నాయకత్వ స్థానాలు తరచుగా వంశపారంపర్యంగా ఉంటాయి మరియు వంశం లేదా నిర్దిష్ట లక్షణాలపై ఆధారపడి ఉంటాయి. గిరిజన నాయకులు నిర్ణయం తీసుకోవడం, సంఘర్షణల పరిష్కారం మరియు సమాజంలో సామాజిక క్రమాన్ని నిర్వహించడం వంటి బాధ్యతలను కలిగి ఉంటారు. రాజ్యాంగంలోని ఐదవ షెడ్యూల్ షెడ్యూల్డ్ ప్రాంతాలను కలిగి ఉన్న ప్రతి రాష్ట్రంలో తెగల సలహా మండలిని ఏర్పాటు చేయడానికి అందిస్తుంది. గిరిజనుల యొక్క సంక్షేమం కోసం గిరిజన సంక్షేమ మంత్రి శాఖ ను ఏర్పాటు చేశారు.

సామాజిక వర్గీకరణ

కాలం మారే కొద్ది స్వభావం మరియు పరిధి మారవచ్చు అయినప్పటికీ, చాలా గిరిజన సమాజాలలో సామాజిక వర్గీకరణ ఉంది. కొన్ని తెగలు సమానత్వ సామాజిక నిర్మాణాలను కలిగి ఉన్నారు. గిరిజన ప్రజలను మూడు ప్రధాన వర్గాలుగా వర్గీకరించారు.

(1) వేటగాళ్ళు, మత్స్యకారులు మరియు సేకరించేవారు;

(2) పాదుగా సాగుదారులు; మరియు

(3) నాగలి మరియు నాగలి-పశువులను ఉపయోగించి స్థిరపడిన వ్యవసాయదారులు

సంతలు, గోండులు, బిల్లులు, ఓరాన్లు మరియు ముండాలు చివరి వర్గంలోకి వస్తాయి. వారి రైతాంగం గిరిజనేతర రైతుల నుండి గణనీయంగా భిన్నంగా లేదు. ఈ గిరిజనులను సాగుదారులు, వ్యవసాయ కార్మికులు మరియు కార్మికులుగా కూడా వర్గీకరించారు. వారు జార్ఖండ్, బెంగాల్, ఒరిస్సా మరియు ఛత్తీస్‌గఢ్‌లోని కర్మాగారాల్లో మరియు అస్సాం, బెంగాల్ మరియు కొన్ని దక్షిణాది రాష్ట్రాల్లోని తోటలలో పనిచేస్తున్నారు.

బంధుత్వం మరియు వంశ వ్యవస్థ

భారతదేశంలోని తెగలు వంశాలుగా విభజించబడ్డాయి. చాలా తెగలు పితృస్వామ్య వంశాలుగా విభజించబడి ఉండగా, మేఘాలయలోని ఖాసీ మరియు గారోలు మాతృవంశ వంశాలను కలిగి ఉన్నారు. భారత సమాజం లో తెగలు సాధారణంగా బంధుత్వ ఆధారిత సామాజిక వ్యవస్థ ను అనుసరిస్తాయి. బంధుత్వ వ్యవస్థ తెగలోని సామాజిక సంబంధాలు, పాత్రలు మరియు బాధ్యతలను నిర్ణయిస్తుంది. వంశాలు లేదా వంశాలు గిరిజన సామాజిక నిర్మాణం యొక్క ప్రధాన విభాగాలను ఏర్పరుస్తాయి

సంఘం జీవితం మరియు సహకారం

గిరిజన సంఘాలు తరచుగా సన్నిహిత నివాసాలు లేదా గ్రామాలలో నివసిస్తున్నారు. గిరిజన సమాజాలు సామూహిక వనరులు లేదా సహజ వనరులు పై ఆధారపడతాయి మరియు వేట, సేకరణ మరియు వ్యవసాయం వంటి జీవనాధార-ఆధారిత ఆర్థిక వ్యవస్థలను ఆచరిస్తాయి. గిరిజన కుటుంబం గ్రామ సంస్థలో ప్రధాన యూనిట్‌గా ఉంటుంది. ప్రతి కుటుంబం గ్రామ సంక్షేమంలో పాలుపంచుకోవడానికి డబ్బు, కూలీలు మరియు సిబ్బందిని అందజేస్తుంది.

ఆచారాలు మరియు నమ్మకాలు

భారతీయ తెగలు గొప్ప మతపరమైన మరియు ఆధ్యాత్మిక సంప్రదాయాలను కలిగి ఉన్నాయి. షమానిజం, యానిమిజం మరియు ప్రకృతి ఆరాధన అనేక తెగలలో సాధారణం. గిరిజనుల ఆచారాలు, వేడుకలు మరియు పండుగలు వారి సామాజిక మరియు సాంస్కృతిక జీవితంలో ముఖ్యమైన పాత్ర పోషిస్తాయి. కుటుంబం, వారి సభ్యులకు మతపరమైన శిక్షణను అందిస్తుంది. పిల్లలు వారి ఆచారాలు, సంప్రదాయాలు, నిషేధాలు, కళలు, సంగీతం మరియు నృత్యం గురించి కుటుంబం నుండి నేర్చుకుంటారు.

భారతదేశంలోని గిరిజనులు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు

సహజ వనరులపై నియంత్రణ కోల్పోవడం: భారతదేశం పారిశ్రామికీకరణ మరియు ఆదివాసీల నివాస ప్రాంతాలలో సహజ వనరులు కనుగొనబడినందున, గిరిజన హక్కులు బలహీనపడ్డాయి మరియు సహజ వనరులపై గిరిజన నియంత్రణ స్థానంలో రాజ్య నియంత్రణ ఏర్పడింది. రక్షిత అడవులు మరియు జాతీయ అడవులు అనే భావనలు వలన , గిరిజనులు తమ సాంస్కృతిక మూలాధారాల నుండి నిర్మూలించబడుతున్నట్లు వారు భావించారు.

విద్య లేకపోవడం: గిరిజన ప్రాంతాల్లో, చాలా పాఠశాలల్లో కనీస అభ్యాస సామగ్రి మరియు కనీస పారిశుద్ధ్య సదుపాయాలతో సహా ప్రాథమిక మౌలిక సదుపాయాలు లేవు. విద్య నుండి ఆర్థిక రాబడి లేకపోవడంతో, గిరిజన తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలను పనులకి పంపడానికి ఇష్టపడతారు. చాలా గిరిజన విద్యా కార్యక్రమాలు అధికారిక/ప్రాంతీయ భాషలలో రూపొందించబడ్డాయి, ఇవి గిరిజన విద్యార్థులకు పరాయివిగా ఉన్నాయి.

ఆరోగ్యం మరియు పోషకాహార సమస్యలు: ఆర్థిక వెనుకబాటుతనం మరియు అసురక్షిత జీవనోపాధి కారణంగా, గిరిజనులు మలేరియా, కలరా, డయేరియా మరియు కామెర్లు వంటి వ్యాధుల వ్యాప్తి వంటి ఆరోగ్య సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నారు. పోషకాహార లోపంతో సంబంధం ఉన్న ఇనుము లోపం మరియు రక్తహీనత, అధిక శిశు మరణాల రేట్లు మొదలైనవి కూడా ఉన్నాయి.

